

Hán dịch: nhà Đường, đại sư Thật Xoa Nan Đà.

Việt dịch: Việt Nam, Tỳ-kheo Thích Trí Tịnh.

KINH HOA NGHIÊM

TẬP SÁU – 15

PHẨM NHƯ LAI XUẤT HIỆN

THỨ - 37.04

NGHI THỨC KINH HOA NGHIÊM

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị ta bà ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ, bà phạ
thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga nã tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ sanh chi Từ phụ

Ư nhứt niệm quy y

Năng diệt tam kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch,
Cảm ứng đạo giao nan tư nghĩ,
Ngã thử đạo tràng như Đế châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tận Hư không Biến Pháp Giới, Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lạy)

TÁN LƯ HƯƠNG

**Lư hương vừa ngún chiêm đàn
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cõi xa
Lòng con kính ngưỡng thiết tha
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

Nam mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà ra ni. Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra da, Bồ-đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na tát đỏa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô yết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị, ma ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dựng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát diệt tha:

Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha Bồ-đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị đà dựng, cu lô cu lô kiết mông, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra mạ mạ phạt ma ra, mục

để lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra sâm Phật ra xá lợi, phật sa
 phật sâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra
 ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, Bồ-đề dạ Bồ-đề dạ, bồ đà dạ bồ đà
 dạ, di để rị dạ, na ra cần trì địa rị sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha.
 Tất đà dạ ta bà ha. Ma ha tất đà dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ thất
 bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha.
 Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà
 ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà
 ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ,
 ta bà ha.

Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết
 đế, thước bàn ra dạ, ta bà-ha.

"Án tất điện đô, mạn đa ra, bát đà dạ ta bà-ha." (3 lần)

Nam mô Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo. (3 lần)

VĂN PHÁT NGUYỆN

Lạy đấng Tam Giới Tôn

Quy mạng mười phương Phật

Nay con phát nguyện lớn

Trì tụng Kinh Hoa Nghiêm

Trên đèn bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ tam đồ

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát Bồ-đề tâm,

Khi mãn báo thân này

Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

**Phật pháp rộng sâu rất nhiệm mầu
Trăm nghìn muôn kiếp khó tìm cầu
Nay con nghe thấy chuyên trì tụng
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu.
Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật,
Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
HOA NGHIÊM KINH
PHẨM NHƯ LAI XUẤT HIỆN
THỨ BA MƯƠI BẢY

Bản in tại Việt Nam đọc từ trang 429 – 457

Bản in Phật Học Viện Quốc Tế đọc từ giữa trang 164 - 207

Phổ Hiền đại Bồ-tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Như Lai pháp luân không sở chuyển

Tam thế vô khởi cũng vô đắc

Như văn tự không thời gian hết

Thập Lực pháp luân cũng như vậy.

Như chữ vào khắp mà không đến

Chánh giác pháp luân cũng như vậy

Vào các ngôn âm không chỗ vào
Hay khiến chúng sanh đều hoan hỷ.
Phật có Tam-muội tên Cứu cánh
Nhập định này rồi mới thuyết pháp
Tất cả chúng sanh vô lượng biên
Khắp pháp ngôn âm khiến tỏ ngộ.
Trong mỗi ngôn âm lại còn diễn
Vô lượng ngôn âm đều sai khác
Thế gian tự tại vô phân biệt
Tùy họ sở thích khắp khiến nghe.
Văn tự chẳng từ trong ngoài ra
Cũng chẳng hư mất, không chứa nhóm,
Mà vì chúng sanh chuyển pháp luân

Tự tại như vậy rất kỳ đặc.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải biết đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nhập Niết-bàn như thế nào?

Đại Bồ-tát muốn biết đại Niết-bàn của đức Như Lai, cần phải biết rõ căn bốn tự tánh.

Như chơn như Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như thiết tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như pháp giới Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như hư không Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như pháp tánh Niết-bàn. Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như ly dục tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như vô tướng tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như ngã tánh tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như Nhứt thiết pháp tánh tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Như chơn như tế Niết-bàn, Như Lai Niết-bàn cũng như vậy.

Vì Niết-bàn vô sanh, vô xuất. Nếu pháp vô sanh, vô xuất thì vô diệt.

Chư Phật tử! Như Lai chẳng vì Bồ-tát mà nói chư Phật cứu cánh Niết-bàn, cũng chẳng vì Bồ-tát mà thị hiện việc ấy.

Vì muốn cho Bồ-tát thấy tất cả Như Lai thường ở trước, ở trong một niệm thấy tất cả chư Phật quá khứ, vị lai sắc tướng viên mãn đều như hiện tại, cũng chẳng móng tưởng là hai, chẳng hai.

Vì đại Bồ-tát đã lìa hẳn tưởng chấp.

Chư Phật Như Lai vì làm cho chúng sanh có lòng mến thích nên xuất hiện ra đời.

Vì muốn chúng sanh luyến mộ mà thị hiện Niết-bàn. Nhưng thiệt ra đức Như Lai không có xuất thế cũng không Niết-bàn.

Vì đức Như Lai thường trụ thanh tịnh pháp giới, tùy theo tâm của chúng sanh mà thị hiện Niết-bàn.

Chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc chiếu sáng khắp thế gian, trong tất cả đồ đựng nước trong sạch đều có bóng mặt nhật hiện, cùng khắp các xứ mà vẫn không có đến đi. Nếu có một đồ đựng bị bể thì chẳng hiện bóng mặt nhật. Đây không phải lỗi ở mặt nhật mà là do đồ đựng nước bị bể.

Như Lai trí cũng như vậy, hiện khắp pháp giới không trước không sau. Trong tâm thanh tịnh của tất cả chúng sanh đức Như Lai đều hiện. Tâm thường thanh tịnh thì thường thấy thân Phật. Nếu tâm ô trược, hư bể thì không thấy Như Lai.

Chư Phật tử! Nếu có chúng sanh nên do Niết-bàn mà được độ thì đức Như Lai vì họ mà thị hiện Niết-bàn. Nhưng thiết ra đức Như Lai không sanh, không mất, không có diệt độ. Ví như hỏa đại nơi tất cả thế gian hay làm thành lửa. Hoặc có lúc ở một xứ lửa tắt. Nhưng chẳng phải lửa ở tất cả thế gian đều tắt.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, ra làm Phật sự ở tất cả thế giới.

Hoặc ở một thế giới việc làm đã xong hiện nhập Niết-bàn, há lại tất cả thế giới chư Phật Như Lai đều diệt độ!

Đại Bồ-tát phải biết đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết-bàn như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như thuật sĩ giỏi biết huyền thuật, dùng sức huyền thuật ở trong tất cả cõi nước, thành ấp, tụ lạc nơi Đại

thiên thể giới mà thị hiện huyễn thân, dùng sức huyễn giữ còn đến cả kiếp. Hoặc ở một xứ huyễn sự đã xong bèn ẩn thân chẳng hiện. Nhưng chẳng phải tất cả xứ đều ẩn thân.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, giỏi biết vô lượng trí huệ phương tiện các thứ huyễn thuật, hiện thân khắp tất cả pháp giới, giữ gìn còn mãi tốt thuở vị lai.

Hoặc ở một xứ, tùy tâm của chúng sanh việc làm đã xong bèn thị hiện nhập Niết-bàn. Há lại vì ở một xứ đức Phật nhập Niết-bàn bèn cho rằng tất cả Phật đều diệt độ!

Đại Bồ-tát phải biết đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết-bàn như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Lúc đức Như Lai Đẳng Chánh Giác thị hiện Niết-bàn, bèn nhập bất động Tam-muội.

Nhập Tam-muội này rồi, ở mỗi mỗi thân Phật đều phóng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha đại quang minh.

Mỗi mỗi quang minh đều hiện vô số hoa sen.

Mỗi mỗi hoa sen đều có bất khả thuyết nhụy hoa diệp bửu.

Mỗi mỗi nhụy hoa đều có tòa sư tử.

Trên mỗi mỗi tòa đều có đức Như Lai ngồi kiết già. Số thân Phật bằng với số tất cả chúng sanh, đều đủ mọi sự công đức trang nghiêm thượng diệu, từ bốn nguyên lực mà sanh khởi.

Nếu có chúng sanh thiện căn thành thực, thấy thân Phật rồi đều thọ hóa. Nhưng thân Phật kia tốt vị lai tế rất ráo an trụ tùy nghi hóa độ tất cả chúng sanh chưa từng lỗi thời.

Chư Phật tử! Thân của đức Như Lai không có phương xứ, chẳng thiệt, chẳng hư, chỉ do bốn thế nguyên lực của chư Phật, hể chúng

sanh đáng được độ thì bèn xuất hiện. Đại Bồ-tát phải biết đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết-bàn như vậy.

Chư Phật tử! Đức Như Lai trụ nơi vô lượng, vô ngại cứu cánh pháp giới, hư không giới, chơn như, pháp tánh, vô sanh, vô diệt và thiết tế, vì các chúng sanh mà tùy thời thị hiện. Do bốn nguyên giữ gìn nên không thôi nghỉ. Chẳng bỏ tất cả chúng sanh, tất cả cõi, tất cả pháp.

Phổ Hiền đại Bồ-tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Mặt nhật phóng sáng chiếu thế gian

Đồ hư nước lụt bóng liền mất,

Tối Thắng Thế Tôn cũng như vậy

Chúng sanh không tin thấy nhập diệt.

Như hỏa đại, thành lửa thế gian

Hoặc một thành ấp có lúc tắt,
Tối Thắng Thế Tôn khắp pháp giới
Xứ giáo hóa xong hiện nhập diệt.
Thuật sĩ hiện thân tất cả cõi
Chỗ việc đã xong thì ẩn thân,
Như Lai hóa xong cũng như vậy
Ở cõi nước khác thường thấy Phật.
Phật có Tam-muội tên Bất động
Hóa chúng sanh rồi nhập định này
Một niệm thân phóng vô lượng quang
Quang hiện Liên hoa, hoa có Phật.
Phật thân vô số khắp pháp giới
Chúng sanh có phước thì được thấy

Như vậy vô số mỗi mỗi thân
 Thọ mạng trang nghiêm đều đầy đủ.
 Như tánh vô sanh, Phật xuất thế
 Như tánh vô diệt, Phật Niết-bàn
 Ngôn từ ví dụ thấy đều dứt
 Tất cả nghĩa thành không cùng sánh.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải biết ở chỗ đức Như Lai Đẳng
 Chánh Giác, thấy nghe thân cận gieo trồng thiện căn như thế nào?

Đại Bồ-tát phải biết ở chỗ đức Như Lai, thấy nghe gần gũi gieo
 trồng thiện căn thấy đều chẳng lường:

Vì xuất sanh vô tận giác huệ, vì rời tất cả chướng nạn,
 Vì quyết định đến nơi cứu cánh, vì không hư dối,
 Vì tất cả nguyện viên mãn, vì chẳng hết hạnh hữu vi,

Vì tùy thuận trí vô vi, vì sanh Phật trí,
Vì tột vị lai tế, vì thành thắng hạnh nhưt thiết chủng,
Vì đến vô công dụng trí địa.

Chư Phật tử! Ví như trượng phu ăn chút ít chất kim cang trọn không tiêu tất phải xuyên lủng thân lột ra ngoài.

Vì chất kim cang chẳng cùng ở chung với nhục thân tạp uế. Nơi đức Như Lai, gieo một ít căn lành cũng như vậy, tất phải xuyên thấu tất cả phiền não hữu vi hạnh, đến nơi trí vô vi cứu cánh.

Vì chút thiện căn này chẳng cùng ở chung với những hữu vi, hạnh phiền não.

Chư Phật tử! Giả sử cỏ khô chất đống lớn bằng núi Tu Di, ném vào cỏ một đóm lửa nhỏ tất sẽ cháy hết cả. Vì lửa hay cháy vậy.

Nơi đức Như Lai, gieo một ít thiện căn cũng như vậy, tất hay cháy hết tất cả phiền não rốt ráo đến vô dư Niết-bàn. Vì chút thiện căn tánh rốt ráo vậy.

Chư Phật tử! Ví như núi Tuyết có cây được vương tên là Thiện kiến. Nếu ai được thấy thì cặp mắt được thanh tịnh.

Nếu ai được nghe thì tai được thanh tịnh.

Nếu ai được ngửi thì mũi được thanh tịnh.

Nếu ai được nếm thì lưỡi được thanh tịnh.

Nếu ai được chạm đến thì thân thanh tịnh.

Nếu có ai lấy đất nơi gốc cây ấy, cũng có thể dùng để trị bệnh được.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, có thể làm tất cả sự lợi ích cho chúng sanh.

Nếu có ai thấy sắc thân Như Lai thì mắt được thanh tịnh.

Nếu ai được nghe danh hiệu Phật thì tai được thanh tịnh.

Nếu ai ngửi được giới hương Như Lai thì mũi được thanh tịnh.

**Nếu ai nếm được pháp vị của Như Lai thì lưỡi được thanh tịnh,
đủ tướng rộng dài, hiểu pháp ngữ ngôn.**

**Nếu ai được chạm đến quang minh của Như Lai thì thân được
thanh tịnh rất ráo, được pháp thân vô thượng.**

**Nếu ai nhớ niệm đức Như Lai thì được niệm Phật Tam-muội
thanh tịnh.**

**Nếu ai cúng dường chỗ đất của đức Như Lai đi qua và tháp miếu
thờ Phật cũng được đủ thiện căn, trừ diệt tất cả họa phiền não,
được vui của Hiền Thánh.**

Chư Phật tử! Nay tôi nói với các Ngài: Mặc dầu có chúng sanh vì nghiệp chướng che đậy nên thấy nghe nơi Phật mà chẳng có lòng mến tin, vẫn cũng gieo được căn lành không luống uổng, nhân đến rốt ráo nhập Niết-bàn.

Đại Bồ-tát phải biết ở nơi đức Như Lai, thấy nghe gần gũi gieo trồng căn lành như vậy, đều là tất cả pháp bất thiện, đầy đủ thiện pháp.

Chư Phật tử! Đức Như Lai dùng tất cả ví dụ nói nhiều sự, không có ví dụ nào nói được pháp này. Vì bất tư nghì, đường tâm trí tuyệt vậy. Chư Phật, chư Bồ-tát chỉ tùy tâm của chúng sanh khiến họ hoan hỷ mà nói ví dụ, chớ chẳng phải là rốt ráo.

Pháp môn này gọi là chỗ bí mật của đức Như Lai,
Gọi là chỗ mà tất cả thế gian chẳng biết được,

Gọi là nhập Như Lai ấn, gọi là khai cửa đại trí,
Gọi là thị hiện chủng tánh Như Lai,
Gọi là thành tựu tất cả Bồ-tát,
Gọi là tất cả thế gian không làm hư hoại được,
Gọi là một bề tùy thuận cảnh giới Như Lai,
Gọi là hay thanh tịnh tất cả chúng sanh giới,
Gọi là diễn thuyết Như Lai căn bản thiết tánh pháp bất tư nghì
rốt ráo.

Chư Phật tử! Pháp môn này đức Như Lai chẳng nói với những chúng sanh khác. Chỉ nói với chư Bồ-tát xu hướng Đại thừa, chỉ nói với chư Bồ-tát ngồi nơi bất tư nghì thừa. Pháp môn này chẳng vào tay của tất cả chúng sanh khác, chỉ trừ chư đại Bồ-tát.

Chư Phật tử! Ví như Chuyển Luân Thánh Vương có bảy báu. Nhon bảy báu này mà hiển bày luân vương. Bảy báu này chẳng vào tay chúng sanh khác chỉ trừ thái tử do đệ nhất phu nhân sanh, đầy đủ trọn vẹn các tướng Thánh vương. Nếu Chuyển Luân Thánh Vương không có thái tử đầy đủ đức tướng, thì sau khi Thánh vương thăng hà trong vòng bảy ngày các báu đều tan mất.

Cũng vậy, Kinh này chẳng vào tay của các chúng sanh khác, chỉ trừ chơn tử của đức Như Lai Pháp Vương sanh nhà Như Lai, gieo căn lành Như Lai. Nếu không có những chơn tử này, thì pháp môn đây chẳng bao lâu sẽ tan mất. Vì tất cả hàng Nhị thừa chẳng được nghe Kinh này hưởng là thọ trì, đọc tụng, biên chép, phân biệt giải thuyết. Chỉ có chư Bồ-tát mới có thể được như vậy.

Do những có trên đây, chư đại Bồ-tát nghe pháp môn này nên rất vui mừng, dùng tâm tôn trọng cung kính đánh lễ. Vì đại Bồ-tát tin ưa Kinh này thì mau được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Chư Phật tử! Giả sử có Bồ-tát trong vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha kiếp thực hành sáu môn Ba-la-mật, tu tập những pháp Bồ-đề phần, nếu chưa nghe pháp môn đại oai đức bất tư nghì của Như Lai đây. Hoặc nghe rồi mà chẳng tin, chẳng hiểu, chẳng thuận, chẳng nhập, thì chẳng được gọi là chơn thiệt Bồ-tát. Vì chẳng được sanh nhà Như Lai.

Nếu được nghe pháp môn vô chương ngại trí huệ, vô lượng bất tư nghì của Như Lai đây, nghe rồi tin hiểu tùy thuận ngộ nhập. Nên biết người này sanh nhà Như Lai, tùy thuận cảnh giới của tất cả Như Lai, đầy đủ pháp Bồ-tát, an trụ cảnh giới Nhứt thiết chủng

trí, xa lìa tất cả những pháp thế gian, xuất sanh tất cả công hạnh của Như Lai, thông đạt tất cả pháp tánh của Bồ-tát, nơi đức tự tại của Phật không lòng nghi lằm, trụ nơi pháp vô sư, thâm nhập cảnh giới vô ngại của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát nghe pháp này rồi, thì có thể dùng bình đẳng trí biết vô lượng pháp, thì hay dùng tâm chánh trực lìa các phân biệt.

Thì có thể dùng thắng dục lạc hiện tiền được thấy chư Phật.

Thì có thể dùng sức tác ý nhập hư không giới bình đẳng.

Thì có thể dùng niệm tự tại đi vô biên pháp giới.

Thì có thể dùng sức trí huệ đủ tất cả công đức.

Thì có thể dùng trí tự nhiên lìa tất cả cấu nhiễm thế gian.

Thì có thể dùng tâm Bồ-đề vào tất cả thế giới mười phương.

Thì có thể dùng sức quán sát lớn biết tam thể chư Phật đồng một thể tánh.

Thì có thể dùng trí thiện căn hồi hướng vào khắp pháp như vậy: Chẳng vào mà vào, chẳng phan duyên nơi một pháp, hằng dùng một pháp quán sát tất cả pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát thành tựu công đức như vậy, dùng chút ít công lực liền được Vô sư tự nhiên trí.

Phổ Hiền đại Bồ-tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Thấy nghe cúng dường chư Như Lai

Thì được công đức vô biên lượng

Ở trong hữu vi trọn không hết

Tất diệt phiền não là những khổ.

Như người nuốt chút ít kim cang

Tất không tiêu được phải ra ngoài
Công đức cúng dường đấng Thập Lực
Diệt phiền não đến kim cang trí.
Như cỏ khô bằng núi Tu Di
Ném đóm lửa nhỏ đều cháy hết
Chút ít công đức cúng dường Phật
Tất đoạn phiền não đến Niết-bàn.
Núi Tuyết có thuốc tên Thiện kiến
Thấy, nghe, ngửi, chạm tiêu các bệnh
Nếu ai thấy nghe đấng Thập Lực
Được thắng công đức đến Phật trí.

Bấy giờ, do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha thế giới sáu cách chấn động:

Những là đông vọt tây lặn, tây vọt đông lặn, nam vọt bắc lặn, bắc vọt nam lặn, mé vọt giữa lặn, giữa vọt mé lặn.

Mười tám tướng động:

Những là động, biến động, đẳng biến động;

Dũng, biến dũng, đẳng biến dũng;

Khởi, biến khởi, đẳng biến khởi;

Chấn, biến chấn, đẳng biến chấn;

Hống, biến hống, đẳng biến hống;

Kích, biến kích, đẳng biến kích.

Mưa mây hoa hơn cõi trời, mây lọng, mây tràng, mây phan, mây hương, mây tràng hoa, mây hương thoa, mây đồ trang nghiêm, mây đại quang minh ma ni bửu, mây chư Bồ-tát ca ngợi, mây thân sai khác của bất khả thuyết Bồ-tát.

Mưa mây thành Chánh Giác, mây nghiêm tịnh bất tư nghi thế giới, mây âm thanh ngữ ngôn của Phật đầy khắp vô biên thế giới. Như ở bốn châu thiên hạ này thần lực của đức Như Lai thị hiện như vậy, làm cho chư Bồ-tát rất hoan hỷ, cùng khắp mười phương tất cả thế giới đều cũng như vậy.

Bấy giờ, mười phương đều qua khỏi tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số thế giới, đều có tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số

Như Lai đồng hiệu Phổ Hiền đều hiện ra trước Phổ Hiền Bồ-tát mà bảo rằng:

Lành thay Phật tử! Nhà người có thể thừa oai lực của Phật, tùy thuận pháp tánh mà diễn nói pháp Như Lai xuất hiện bất tư nghi.

Này Phật tử! Mười phương chúng ta tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số chư Phật đồng hiệu Phổ Hiền đều nói pháp này.

Này Phật tử! Nay trong pháp hội này có mười vạn Phật-sát vi trần số đại Bồ-tát được tất cả thần thông Tam-muội của Bồ-tát, chư Phật chúng ta đều thọ ký họ một đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có Phật-sát vi trần số chúng sanh phát Bồ-đề tâm, chư Phật chúng ta cũng thọ ký họ ở đời vị lai trải qua bất khả thuyết Phật-

sát vi trần số kiếp, đều được thành Phật đồng hiệu là Phật Thủ Thắng Cảnh Giới.

Chư Phật chúng ta vì muốn cho chư Bồ-tát vị lai được nghe pháp này, nên đều cùng hộ trì. Như hóa độ chúng sanh nơi bốn châu thiên hạ này, mười phương trăm ngàn ức na-do-tha vô số vô lượng, nhân đến bất khả thuyết bất khả thuyết pháp giới hư không tất cả thế giới, hóa độ chúng sanh cũng đều như vậy.

Bấy giờ, do thần lực của thập phương chư Phật, do nguyện lực của Tỳ Lô Giá Na, do pháp như vậy, do sức thiện căn,

Do Như Lai khởi trí chẳng vượt ngoài tâm niệm,

Do Như Lai ứng duyên chẳng lỗi thời,

Do tùy thời giác ngộ chư Bồ-tát,

Do thưở trước tu hành không hư mất,

Do làm cho được hạnh Phổ Hiền quảng đại,

Do hiển hiện tất cả trí tự tại,

Nên mười phương đều qua khỏi mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số thế giới, đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số Bồ-tát đồng đến nơi đây, đầy khắp tất cả mười phương pháp giới, thị hiện sự quảng đại trang nghiêm của Bồ-tát, phóng lưới đại quang minh, chấn động tất cả mười phương thế giới, làm hư tan tất cả cung điện của các loài ma, tiêu diệt tất cả những khổ ác đạo, hiển hiện tất cả oai đức của Như Lai, ca ngâm khen ngợi vô lượng pháp công đức sai biệt của Như Lai, khắp mưa tất cả những thứ mưa, thị hiện vô lượng thân sai biệt, lãnh thọ vô lượng Phật pháp, do thần lực của Phật nên đồng nói rằng:

Lành thay Phật tử! Ngài có thể nói pháp bất khả hoại của Như Lai đây.

Này Phật tử! Chư Bồ-tát chúng tôi đều hiệu Phổ Hiền, đều từ thế giới Phổ Quang Minh chỗ của đức Như Lai Phổ Tràng Tự Tại mà đến đây. Tất cả thế giới đó đều nói pháp này. Văn cú như vậy, nghĩa lý như vậy, tuyên thuyết như vậy, quyết định như vậy, đều đồng ở đây chẳng thêm chẳng bớt.

Chư Bồ-tát chúng tôi đều do thần lực của Phật, do được pháp Như Lai nên đến nơi đây để chứng minh cho Ngài. Như chúng tôi đến đây, mười phương khắp hư không khắp pháp giới tất cả thế giới bốn châu thiên hạ cũng như vậy.

Bấy giờ, Phổ Hiền Bồ-tát thừa thần lực của Phật, quán sát tất cả Bồ-tát đại chúng, muốn tuyên rõ lại oai đức quảng đại xuất hiện

của Như Lai, chánh pháp chẳng thể trở hoại của Như Lai, vô lượng thiện căn đều chẳng luống, chư Phật xuất thế ắt đủ tất cả pháp tối thắng, giới quán sát được tâm chúng sanh tùy nghi thuyết pháp chưa từng lỗi thời, sanh Bồ-tát vô lượng pháp quang, tất cả chư Phật tự tại trang nghiêm, tất cả Như Lai một thân không khác sanh khởi do từ đại hạnh thuở trước. Nói kệ rằng:

Tất cả Như Lai những công hạnh
Thế gian ví dụ không kịp được
Vì khiến chúng sanh được ngộ giải
Chẳng dụ làm dụ mà hiển thị.
Pháp thậm thâm vi mật như vậy
Trăm ngàn muôn kiếp khó được nghe
Người tinh tấn trí huệ điều phục

Mới được nghe nghĩa bí áo này.
Nếu nghe pháp này sanh hoan hỷ
Kia từng cúng dường vô lượng Phật
Được Phật gia trì chỗ nhiếp thọ
Trời, người ca ngợi thường cúng dường.
Đây là pháp cứu thế đệ nhất
Đây hay cứu độ những quần phẩm
Đây hay xuất sanh đạo thanh tịnh
Các Ngài thọ trì chớ phóng dật.

PHẨM LY THỂ GIAN THỨ BA MƯƠI TÁM

Bấy giờ, đức Thế Tôn ở nước Ma Kiệt Đà trong đạo tràng Bồ-đề A Lan Nhã điện Phổ Quang Minh, ngồi tòa liên hoa tạng sư tử diệu ngộ viên mãn, tuyệt hẳn hai hạnh, đạt pháp vô tướng, an trụ nơi chỗ trụ của Phật, được Phật bình đẳng, đến chỗ không chướng ngại pháp chẳng thể chuyển, chỗ làm vô ngại lập bất tư nghi.

Thấy khắp tam thế, thân hằng đầy khắp tất cả quốc độ, trí hằng sáng thấu tất cả pháp, rõ tất cả hạnh, hết tất cả nghi, thân không thể lường, trí đồng với chỗ cầu của tất cả Bồ-tát, đến bỉ ngạn rốt ráo không hai của Phật, đầy đủ bình đẳng giải thoát của Như Lai.

Chúng bực Phật bình đẳng không chung biên, tốt nơi pháp giới, khắp hư không giới, cùng bất khả thuyết trăm ngàn na-do-tha Phật-sát vi trần số đại Bồ-tát câu hội.

Chư đại Bồ-tát này đều là bực một đời sẽ được Vô thượng Bồ-đề, đều từ những cõi nước phương khác mà đồng đến tập hợp, đều đủ Bồ-tát phương tiện trí huệ:

Những là khéo hay quán sát tất cả chúng sanh, dùng sức phương tiện khiến họ điều phục trụ nơi pháp Bồ-tát.

Khéo hay quán sát tất cả thế giới, dùng sức phương tiện đều khắp qua đến.

Khéo hay quán sát cảnh giới Niết-bàn, tư duy suy lường là hẳn tất cả hý luận phân biệt mà tu diệu hạnh không có gián đoạn.

Khéo hay nhiếp thọ tất cả chúng sanh.

Khéo vào vô lượng pháp phương tiện. Biết các chúng sanh rộng không chẳng có mà chẳng hoại nghiệp quả.

Khéo biết tâm sử, chư căn, cảnh giới, phương tiện các loại sai biệt của chúng sanh. Đều hay thọ trì tam thể Phật pháp, tự được hiểu rõ lại vì người giải thuyết.

Đều khéo an trụ nơi vô lượng pháp thể và xuất thể, biết tánh chơn thiệt của tất cả pháp. Nơi tất cả pháp hữu vi vô vi đều khéo quán sát biết không có hai.

Ở trong một niệm đều có thể chứng được trí huệ của tam thể chư Phật. Ở trong mỗi niệm đều hay thị hiện thành Đẳng Chánh Giác, làm cho tất cả chúng sanh phát tâm thành đạo.

Nơi cảnh sở duyên của một chúng sanh đều biết cảnh giới của tất cả chúng sanh.

Dầu nhập Như Lai Nhứt thiết trí địa mà chẳng bỏ hạnh Bồ-tát, cũng chẳng bỏ sự nghiệp, trí huệ, phương tiện của Bồ-tát, mà vẫn không sờ tác. Vì mỗi mỗi chúng sanh trụ vô lượng kiếp, mà trong vô số kiếp khó gặp được. Chuyển chánh pháp luân, điều phục chúng sanh đều không bỏ luống. Hạnh nguyện thanh tịnh của tam thế chư Phật đều đã đầy đủ.

Thành tựu vô lượng công đức như vậy. Tất cả Như Lai trong vô biên kiếp nói chẳng hết được.

Tên của các Ngài là:

Phổ Hiền Bồ-tát, Phổ Nhãn Bồ-tát,

Phổ Hóa Bồ-tát, Phổ Huệ Bồ-tát,

Phổ Kiến Bồ-tát, Phổ Quang Bồ-tát,

Phổ Quán Bồ-tát, Phổ Chiếu Bồ-tát,

Phổ Tràng Bồ-tát, Phổ Giác Bồ-tát.

Mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Phật-sát vi trần số chư đại Bồ-tát như vậy, thấy đều thành tựu hạnh nguyện Phổ Hiền, thâm tâm đại nguyện đều đã viên mãn.

Chỗ của tất cả chư Phật xuất thế đều có thể qua đến thỉnh chuyển pháp luân.

Khéo hay thọ trì pháp nhãn của chư Phật. Chẳng dứt chủng tánh của tất cả chư Phật.

Khéo biết tất cả chư Phật ra đời, thứ đệ thọ ký danh hiệu, quốc độ, thành Phật, chuyển pháp luân.

Thế giới không Phật hiện thân thành Phật. Hay khiến chúng sanh tạp nhiễm đều được thanh tịnh. Hay diệt tất cả nghiệp chướng của Bồ-tát, vào nơi pháp giới thanh tịnh vô ngại.

Bấy giờ, Phổ Hiền đại Bồ-tát nhập quảng đại Tam-muội tên là Phật hoa trang nghiêm.

Lúc Bồ-tát nhập Tam-muội này, tất cả thế giới mười phương chấn động sáu cách mười tám tướng, phát âm thanh lớn không đâu chẳng nghe. Sau đó Bồ-tát mới từ Tam-muội xuất định.

Bấy giờ, Phổ Huệ Bồ-tát biết đại chúng đã vân tập, hỏi Phổ Hiền Bồ-tát rằng:

Thưa Phật tử! Xin Ngài diễn thuyết:

Những gì là y chỉ của đại Bồ-tát?

Những gì là kỳ đặc tướng?

Những gì là hạnh? Những gì là thiện tri thức?

Những gì là siêng tinh tấn?

Những gì là tâm được an ổn?

Những gì là thành tựu chúng sanh?

Những gì là giới? Những gì là tự biết thọ ký?

Những gì là nhập Bồ-tát? Những gì là nhập Như Lai?

Những gì là nhập tâm hành của chúng sanh?

Những gì là nhập thế giới? Những gì là nhập kiếp?

Những gì là nói tam thế? Những gì là biết tam thế?

Những gì là phát tâm không mõi nhàm?

Những gì là trí sai biệt? Những gì là đà la ni?

Những gì là diễn thuyết Phật?

Những gì là phát tâm Phổ Hiền?

Những gì là Phổ Hiền hạnh pháp?

Do những có gì mà sanh lòng đại bi?

Những gì là nhơn duyên phát Bồ-đề tâm?

Những gì là sanh tâm tôn trọng đối với thiện tri thức?

Những gì là thanh tịnh? Những gì là các Ba-la-mật?

Những gì là trí tùy giác? Những gì là chứng tri?

Những gì là lực? Những gì là bình đẳng?

Những gì là Phật pháp thiết nghĩa cú?

Những gì là thuyết pháp? Những gì là trì?

Những gì là biện tài? Những gì là tự tại?

Những gì là tánh vô trước?

Những gì là tâm bình đẳng?

Những gì là xuất sanh trí huệ?

Những gì là biến hóa? Những gì là lực trì?

Những gì là được đại hân ủy?

Những gì là thâm nhập Phật pháp?

Những gì là y chỉ? Những gì là phát tâm vô úy?

Những gì là phát tâm không nghi hoặc?

Những gì là bất tư nghi?

Những gì là xảo mật ngữ?

Những gì là xảo phân biệt trí?

Những gì là nhập Tam-muội?

Những gì là biến nhập?

Những gì là môn giải thoát?

Những gì là thần thông? Những gì là minh?

Những gì là giải thoát? Những gì là viên lâm?

Những gì là cung điện? Những gì là sở nhạo?

Những gì là trang nghiêm?

Những gì là phát tâm bất động?

Những gì là chẳng bỏ tâm thâm đại?

Những gì là quán sát? Những gì là thuyết pháp?

Những gì là thanh tịnh? Những gì là ẩn?

Những gì là trí quang chiếu?

Những gì là vô đẳng trụ?

Những gì là tâm không hạ liệt?

Những gì là tâm tăng thượng như núi?

Những gì là trí như biển nhập Vô thượng Bồ-đề?

Những gì là như thiết trụ?

Những gì là phát tâm Đại thừa thệ nguyện như kim cang?

Những gì là đại phát khởi? Những gì là cứu cánh đại sự?

Những gì là bất hoại tín? Những gì là thọ ký?

Những gì là thiện căn hồi hướng?

Những gì là được trí huệ?

Những gì là phát tâm vô biên quảng đại?

Những gì là phục tạng?

Những gì là luật nghi? Những gì là tự tại?

Những gì là vô ngại dụng?

Những gì là chúng sanh vô ngại dụng?

Những gì là quốc độ vô ngại dụng?

Những gì là pháp vô ngại dụng?

Những gì là thân vô ngại dụng?

Những gì là nguyện vô ngại dụng?

Những gì là cảnh giới vô ngại dụng?

Những gì là trí vô ngại dụng?

Những gì là thần thông vô ngại dụng?

Những gì là thần lực vô ngại dụng?

Những gì là lực vô ngại dụng?

Những gì là du hý? Những gì là cảnh giới?

Những gì là lực? Những gì là vô úy?

Những gì là pháp bất cộng? Những gì là nghiệp?

Những gì là thân? Những gì là thân nghiệp?

Những gì là ngữ? Những gì tịnh tu ngữ nghiệp?

Những gì là được thủ hộ?

Những gì là thành xong việc lớn?

Những gì là tâm? Những gì là phát tâm?

Những gì là tâm châu biến?

Những gì là chư căn? Những gì là thân tâm?

Những gì là thâm tâm tăng thượng?

Những gì là siêng tu?

Những gì là quyết định giải?

Những gì là quyết định giải nhập thế giới?

Những gì là quyết định giải nhập chúng sanh giới?

Những gì là tập khí?

Những gì là thủ? Những gì là tu?

Những gì là thành tựu Phật pháp?

Những gì là thối thất Phật pháp đạo?

Những gì là ly sanh đạo?

Những gì là quyết định pháp?

Những gì là xuất sanh Phật pháp đạo?

Những gì là đại trượng phu danh hiệu?

Những gì là đạo? Những gì là vô lượng đạo?

Những gì là trợ đạo? Những gì là tu đạo?

Những gì là trang nghiêm đạo? Những gì là chân?

Những gì là tay? Những gì là bụng?

Những gì là tạng? Những gì là tâm?

Những gì là mặc giáp? Những gì là khí trượng?

Những gì là đầu? Những gì là mắt?

Những gì là tai? Những gì là mũi?

Những gì là lưỡi? Những gì là thân?

Những gì là ý? Những gì là đi?

Những gì là đứng? Những gì là ngồi?

Những gì là nằm? Những gì là chỗ sở trụ?

Những gì là chỗ sở hành? Những gì là quán sát?

Những gì là khắp quán sát?

Những gì là phẩn tấn? Những gì là sư tử hồng?

Những gì là thanh tịnh thí? Những gì là thanh tịnh giới?

Những gì là thanh tịnh nhẫn?

Những gì là thanh tịnh tinh tấn?

Những gì là thanh tịnh định?

Những gì là thanh tịnh huệ?

Những gì là thanh tịnh từ?

Những gì là thanh tịnh bi?

Những gì là thanh tịnh hỷ?

Những gì là thanh tịnh xả?

Những gì là nghĩa? Những gì là pháp?

Những gì là phước đức trợ đạo cụ?

Những gì là trí huệ trợ đạo cụ?

Những gì là minh túc? Những gì là cầu pháp?

Những gì là minh liễu pháp?

Những gì là tu hành pháp?

Những gì là ma? Những gì là ma nghiệp?

Những gì là bỏ rời ma nghiệp?

Những gì là thấy Phật? Những gì là Phật nghiệp?

Những gì là mạn nghiệp? Những gì là trí nghiệp?

Những gì là ma nhiếp trì? Những gì là Phật nhiếp trì?

Những gì là pháp nhiếp trì?

Những gì là công nghiệp trụ Đâu Suất Thiên?

Có gì nơi Đâu Suất thiên cung mất?

Có gì hiện ở thai? Những gì là hiện vi tế thú?

Có gì hiện sơ sanh? Có gì hiện vi tiểu?

Có gì hiện đi bảy bước? Có gì hiện đồng tử?

Có gì hiện ở nội cung? Có gì hiện xuất gia?

Có gì hiện khổ hạnh? Qua đến đạo tràng thế nào?

Ngồi đạo tràng thế nào?

Những gì là tướng kỳ đặc khi ngồi đạo tràng?

Có gì hiện hàng ma? Những gì thành Như Lai lực?

Chuyển pháp luân thế nào?

Có gì hơn chuyển pháp luân được pháp bạch tịnh?

Có gì đức Như Lai Đẳng Chánh Giác hiện nhập Niết-bàn?

Lành thay Phật tử! Những pháp như vậy xin Ngài diễn nói cho.

Bấy giờ, Phổ Hiền Bồ-tát bảo Phổ Huệ và chư Bồ-tát rằng:

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát có mười chỗ y chỉ:

Dùng Bồ-đề tâm làm y chỉ, vì hăng chẳng quên mất.

Dùng thiện tri thức làm y chỉ, vì hòa hiệp như một.

Dùng thiện căn làm y chỉ, vì tu tập tăng trưởng.

Dùng Ba-la-mật làm y chỉ, vì tu hành đầy đủ.

Dùng nhứt thiết pháp làm y chỉ, vì rốt ráo xuất ly.

Dùng đại nguyện làm y chỉ, vì tăng trưởng Bồ-đề.

Dùng các hạnh làm y chỉ, vì khắp đều thành tựu.

Dùng tất cả Bồ-tát làm y chỉ, vì đồng một trí huệ.

Dùng cúng dường chư Phật làm y chỉ, vì tín tâm thanh tịnh.

Dùng tất cả Như Lai làm y chỉ, vì như Từ Phụ dạy răn chẳng dứt.

Nếu chư Bồ-tát an trụ nơi pháp y chỉ này thì được là chỗ sở y đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát có mười thứ tướng kỳ đặc:

Nơi tất cả thiện căn tướng là tự thiện căn.

Nơi tất cả thiện căn tướng là chủng tử Bồ-đề.

Nơi tất cả chúng sanh tướng là căn khí Bồ-đề.

Nơi tất cả nguyện tướng là tự nguyện.

Nơi tất cả pháp tướng xuất ly.

Nơi tất cả hạnh tướng là tự hạnh.

Nơi tất cả pháp tướng là Phật pháp.

Nơi tất cả pháp ngữ ngôn tướng là đạo ngữ ngôn.

Nơi tất cả Phật tướng là Từ Phụ.

Nơi tất cả Như Lai tướng không hai.

Nếu chư Bồ-tát an trụ nơi mười pháp tướng này thì được tướng thiện xảo vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát có mười thứ hạnh:

Tất cả chúng sanh hạnh, vì làm cho khắp được thành thực.

Tất cả cầu pháp hạnh, vì tu học tất cả.

Tất cả thiện căn hạnh, vì đều khiến tăng trưởng.

Tất cả Tam-muội hạnh, vì nhứt tâm bất loạn.

Tất cả trí huệ hạnh, vì không chi chẳng biết rõ.

Tất cả tu tập hạnh, vì không chi chẳng tu được.

Tất cả Phật-sát hạnh, vì thấy đều trang nghiêm.

Tất cả thiện hữu hạnh, vì cung kính cúng dường.

Tất cả Như Lai hạnh, vì tôn trọng thừa sự.

Tất cả thần thông hạnh, vì biến hóa tự tại.

Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật, Bồ-tát

Ma-ha-tát. (3 lần)

(Trang 553 or 731)

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Quán Tự Tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời
chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị
không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục
như thị.

Xá Lợi Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt,
bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc,
vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý.

Vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới, nãi chí vô
ý thức giới. Vô vô minh, diệc vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử,
diệc vô lão tử tận.

Vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí, diệt vô đắc.

Dĩ vô sở đắc cố, Bồ-đề-tát-đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chơn thiệt bất hư.

Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha. (3 lần)

BẠT NHỨT THIẾT NGHIỆP CHƯÔNG
ĐẮC SANH TỊNH ĐỘ ĐÀ-LA-NI

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tỳ ca lan đế

A di rị đa tỳ ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ ta bà-ha. (3 lần)

HỒI HƯƠNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hương
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh
Tốc vãng vô lượng quang Phật-sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền não
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyện sanh Tây Phương Tịnh Độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.

Nguyện dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dĩ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.

QUY Y TAM BẢO

**Tự Quy y Phật, Đương nguyện chúng sanh, Thế
giải đại đạo, Phát Vô thượng tâm.**

**Tự Quy y Pháp, Đương nguyện chúng sanh,
Thâm nhập kinh tạng, Trí huệ như hải.**

**Tự Quy y Tăng, Đương nguyện chúng sanh,
Thống lý đại chúng, Nhất thiết vô ngại.**

**Nguyện đem công đức này
Hướng về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.**

HÒA NAM THÁNH CHÚNG.